

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

rum decus ferunt nos irorum temporū. Sed hoc antiquū
conferri non potest ducibus: quorum alij quinquaginta,
alij etiam septuaginta praelijs dimicārunt, M. Marcellus
& C. Cæsar. Erat tum alia ratio belli gerendi: sed pro-
culdubio neq; ingenio, neq; viribus minor. Primiū & wil-
helmi prælium in Bohemos erat iuxta oppidum Brux in
eo regno, vbi hostibus profligatis campum ipse tenuit. Se-
cundum erat in militares Hildesemensis diœcessis, homi-
nes vbi conspirant, vnum sentientes, magno principi non
imparés viribus: Dimicatū est ad oppidū Gronde. Ter-
tium aduersus regē Daniæ in aurora ad oppidū Flens-
borg in die sanctorum omnium, cùm & vandalicis vrbib⁹
dux militaret pro ducibus Slesvicensibus propinquis
suis. Quartum erat in Turcum, cùm pro Imperatore Si-
gismundo in acie conflixisset victor apud Galatiam. Ea
autem prælia non satis sunt explicata in annalibus.
Quintum erat in archiepiscopum Moguntinum non lon-
gè ab arce Homborg. Sextū prælium in comites de Ho-
ia, in districtu comitatū de & welpe. Septimum in Mau-
ritium de Oldenborg comitem, cùm hostes eius numero
& viribus præstarent. Octauò congressus morti succu-
buit: qui est exitus omnis carnis. His trophyis inclitus
dux gaudet diu memorandus inter summos principes:
Filios reliquit Fridericum & & wilhelnum: Ex & wilhel-
mo vident nepotes.

CAPUT XXXII.

Quo etiam tempore Holsati in cœtu conuentumq;
Kilonem exciti, vt de principe diligendo, quod
ipſi vocant, deliberarent: aderat Iohannes Christierni
regis maior filius, iam Dania rex viuo patre, & in Sue-
diā electus, in Norwagiam verò hæreditario iure suc-
cedens: quod ius etiam fratri titulotenus permisit, solus
ille

ille regnans. Fridericus eius germanus frater iam impunes, nihil agebat. Sed hoc inter proceres præsente ambo sum principum matre agebatur, quomodo in ducatis succederent Sleswicensi & Holsatiæ. Ibi tum visum est multis æquum, ut quoniam Iohannes rex magnis prædi tis regnis patri successit, fratri permitteret ambos ducatus; alterum beneficio feudi, vnde regi obsequeretur: alterū compensatione regnorū, ut quadam parilitate, illi quoquè regis filio, de paterna ditione magnum aliquid remaneret: id q̄ matrem amborum initio ferunt contende, & procul dubio perfecisset, nisi virunque suū esse filii testata, ambobus māllet prospicere quam vni: Scie bat fluxam fidē regnorū. Iam enim dudum Suedia defecit à parente. Ideò facile in eam sentētiam Danorum proceribus accedens, inclinavit, arbitrantū æquū esse, ut quoniam duo regna Danie & Suedia essent electiva, vi aut Fridericus Norwagiam pro se desumeret, & fratri dimitteret ducatus ad æquationem eius regni: aut si id nolle, ex æquo pateretur diuidi ambos ducatus, vt viri, ex successione, in vtriq; pars proueniret. Itaq; datum est, vt concisos minutis ambos principatus partientur, Danis maximè connitētibus, ut post fratres, quos germanus deuincit amor, nepotes forte disidentes facile effet ad vnitatem reducere: cùm vtrōbiquè possideant vtriq;, vnde se tueantur. Erat eodē anno aliis quoq; conuentus in Rendesborg, vbi de statu & omni regionis consistentia, super immunitatibus, quæ non nullis locis permisæ essent, sermo habeatur: Sed tum nihil super his est constitutum. Maior autem conuentionis causa fuit pre caria, quod multis quæ relicta essent à rege debit is exoluendis, magno opū ære videbatur. Annuerūt prelati & militares, ut ex quoque vomere bini soluerentur aurei:

Quæ pecunia tū itā distributa est in multos, ut vix modicū quid acciperet, qui ingentibus summis sua pridem impendisset. Itā liberalissimi principis multæ largitiones deposcerunt,

CAPVT XXXIII.

Maximilianus dux Austriae, dum in Traiecto in se-
priori accepta in deditio[n]em ciuitate, omnia pro
voto constituisset: muriq[ue] parte deiecta portam inca-
stellasset, in quam imposito praefidio curauit nē ad re-
bellionem redirent. Interim per absentiam eius crevit
audacia trium Flandriæ oppidorum, quæ frequemibus
ad regem Franciæ legationibus vtebantur. Pertasum
est ducem eius rei, & immisso capitaneo, fecit teneri re-
deentes ex Francia oratores eorum. Philippus de Ra-
uensteen curauit ob id de medio fieri eundem capitane-
um. Interim & wilhelmus Rim Gandau, homo audaci-
mus, duci rem omnem eo loci fecit aduersam: Dux ta-
men dissimulanter per occiduam Flandriam transiens
cū expedito agmine, fertur constituto die oppidū Bru-
gense irrumpere cōstituisse, accepto cum quibusdam op-
pidanis, quos consciens habuit, die, quæ esset vigilia san-
cti Mattheiæ, quo applicaret. Sed cūm esset bisextilis il-
le annus, idq[ue] à duce minus aduertetur, priori fertur
aduolasse die: stetitque explicitis signis & agminibus
extra portam, expectans aperturam, de qua ante con-
uenisset: Sed rebus in vrbe imparatis, stetit ociosus: co-
pitque tumultus in vrbe, vel suspicantium, vel depræ-
hendentium proditionem. Itaque iugulantur aliquot
boni viri, & deseruit gladius in vrbe publicus. Per qua
tempora adunatis Gandau membris, verbum fecit pra-
fidens Flandriæ de gerendo bello in archiducem Au-
striae, qui administrationem querens rerum filii sui,
terram

